

Arrest

nr. 262 285 van 15 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANDERLINDEN
Waversebaan 134/A
3001 OUD-HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 17 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VANDERLINDEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 4 oktober 2003 te Bo Town. U spreekt zowel Krio als een beetje Engels en Temne. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U behoort tot de Temne-etnie en bent een praktiserende moslim. U bad aan de gebedsplaats achter uw huis en ging elke vrijdag naar de moskee. U volgde ook lessen in een soort Koranschool. Op twaalfjarige leeftijd werd u, onder dwang van uw moeder, genitaal besneden tijdens een ceremonie van de Bundugemeenschap. U ging naar de meisjesschool en verkocht kleinigheden op de markt om in uw levensonderhoud te voorzien. Uw ouders, twee broers en vier zussen zijn eveneens tewerkgesteld als kleinschalige markthandelaars.

In de derde graad van uw Junior Secondary School (JSS3) vernam u van vrienden dat homoseksualiteit niet aanvaard wordt binnen de gemeenschap. Datzelfde jaar maakte uw klasgenote A. seksuele avances naar u. De tweede keer dat ze bij u thuis was om samen te studeren, begon ze u te kussen en aan te raken. Ze vertelde u dat ze lesbisch was en lesbische seksuele betrekkingen een manier zijn om zwangerschap te voorkomen. U reageerde verbaasd, maar ging in op haar avances. Na een aantal seksuele contacten, werd u verliefd op haar en begon u uzelf aangetrokken te voelen tot vrouwen. Een tijd later moest u van uw moeder van school veranderen. U zette uw graad JSS3 verder in de gemengde Florence School. U zat in dezelfde klas als J., een vriendin uit uw kindertijd. Uw contact met A. verwaterde en u begon een homoseksuele relatie met J.. Jullie waren zowel binnen als buiten school altijd samen en zagen elkaar in jullie woningen. Zij woonde bij haar tante, jongere broer en neef. Haar ouders zijn rijk en verblijven in het buitenland, vermoedelijk de Verenigde Staten (VS). Jullie zouden wachten tot haar tante vertrokken was, de televisie aanzetten voor haar neef en de slaapkamerdeur op slot doen alvorens intieme relaties te hebben. In de graad SSS3 nam u deel aan het algemeen eindexamen. U behaalde drie van de vijf beoogde kredieten, waardoor u uzelf niet mocht inschrijven voor een universitaire opleiding.

In die periode bleven u en J. alleen achter in de klas na de schooluren om elkaar te kussen. Daar werd u betrapt door een leerkracht die meteen de directrice, mevrouw At., inlichtte. Jullie werden naar haar kantoor geroepen en gevraagd of jullie lesbisch waren. U en J. antwoordden bevestigend. De directrice contacteerde uw moeder en J.'s tante en gebood hen naar school te komen. Ze vertelde de twee vrouwen over jullie relatie. Uw moeder reageerde geschrokken. De directrice gaf aan dat jullie beiden geschorst zouden worden. Uw moeder en J.'s tante konden haar echter overtuigen jullie op een andere wijze te straffen. U keerde huiswaarts met uw moeder. Daar lichtte ze uw gezinsleden in over uw homoseksuele geaardheid. Uw vader werd kwaad en sloeg u. Er werd besloten u zo snel mogelijk uit te huwelijken aan een oude en rijke man die u kent als P.Al.. U smeekte uw ouders af te zien van dit plan, maar ze wilden niet luisteren. De volgende dag werden u en J. aan de hele school voorgesteld als lesbiennes en twaalf zweepslagen toegediend. Jullie werden uitgelachen en verstoten door de leerlingen. Uw leeftijdsgenoten roddelden over u en vroegen waarom zo'n knap meisje als u lesbisch zou worden. Intussen had uw toekomstige echtgenoot P.Al. uw geaardheid vernomen. Hij had de bruidsschat al betaald en reageerde kwaad. Hij bedreigde u met de dood. Uw ouders trachtten u te kalmeren. Ze stelden dat hij het niet meende en deze uitspraak louter in een driftbui had gedaan. U wou de politie contacteren en klacht neerleggen, maar uw ouders hebben u hiervan weerhouden. Een tijdje later ging u 's nachts naar de winkel om een product voor uw moeder te kopen. U werd op straat aangesproken door twee jongens. U had de avances van één van hen al eerder afgewezen. Hij lachte u uit met uw geaardheid en greep uw arm vast. U gaf hem een klap en riep om hulp. Een voorbijganger kwam te hulp gesneld en de jongens liepen weg. U lichtte uw moeder in van het voorval. Zij vond het nutteloos om klacht neer te leggen omdat er geen bewijs was en omdat het eigenlijk uw eigen schuld was om als lesbienne niet te kiezen voor een man die u had kunnen beschermen. Een tijdje later werd u door diezelfde jongen aangesproken. Hij dreigde u te ontvoeren en mee te nemen naar een afgelegen plek waar u uiteindelijk de dood zou vinden. U lichtte uw moeder in van de bedreiging. Samen met haar en uw oudere broer bezochten jullie de ouders van de jongen. Zijn moeder weigerde echter te geloven dat haar zoon zulke bedreigingen had geuit.

Eenmaal terug thuis belde u uw vriendin J.. U vertelde haar alles en gaf aan dat u de situatie niet meer kon verdragen. Ze zei dat ze u wou helpen, maar dat u geduld moest oefenen. Uiteindelijk gaf ze u 800.000 Sierra Leoneanse Leone en het telefoonnummer van haar kennis F.K.. U vertrok naar Freetown en ontmoette F.K. daar. U vertelde hem wat u overkomen was. Hij wou u helpen en gaf u een gsm. Hij regelde een paspoort waarmee u het land kon verlaten. Op 12 maart 2021 nam u een Brussels Airlines vlucht vanuit Freetown naar Brussel (België). U arriveerde een dag later en werd tegengehouden door de luchthavenpolitie op verdenking van gebruik van illegale reisdocumenten. Tijdens uw vasthouding aan de grens op 13 maart 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U legt geen documenten neer om uw verzoek te staven.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er in uw hoofde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u graag gehoord zou worden door een vrouwelijke medewerker en vrouwelijke tolk.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud

gevoerd door een vrouwelijke medewerker met behulp van een vrouwelijke tolk. Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

In verband met de grondslag van uw verzoek blijkt uit het onderzoek van uw verklaringen dat u geen ernstige aanwijzingen hebt gegeven die kunnen bewijzen dat u uw land hebt verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of dat u deze vrees kunt aanhalen bij een eventuele terugkeer naar uw land. U hebt ook geen ernstige redenen gegeven die kunnen bewijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van haar procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gewezen op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud dd. 19 mei 2021 (verder NPO), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U verklaarde dat u de Sierra Leonse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd wegens uw seksuele oriëntatie. **In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u lesbisch bent.** Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is om de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoekster die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat zij overtuigend is met betrekking tot haar ervaringen en haar parcours in verband met haar seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens haar seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. **Er werd echter vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde homoseksuele geaardheid en de daaruit voortvloeiende feiten die aanleiding gaven tot uw vlucht.**

Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat homoseksuele betrekkingen taboe zijn en geenszins worden geaccepteerd in uw herkomstland. Maar liefst 98% van de bevolking zou relaties tussen personen van hetzelfde geslacht niet aanvaarden. Deze intolerante maatschappelijke houding is doorheen de jaren enkel verergerd. De LGBTQI gemeenschap in Sierra Leone kampt met problemen variërend van geweld, stigma, discriminatie, chantage, willekeurige arrestaties en openbare aanvallen tot het weigeren van openbare diensten zoals gezondheidszorg en rechtsgang. Religieuze leiders spelen een fundamentele rol bij het bestendigen van deze vijandige houding. Een rapport van de organisatie 'Global Rights: Partners for Justice' bevestigt dit sterk gevoel van homofobie onder Sierra Leoners, ongeacht hun leeftijd, etnische afkomst of religieuze affiliatie. U spreekt deze vijandige maatschappelijke houding geenszins tegen. Zo zouden homoseksuele personen worden gemeden omdat ze worden gepercipieerd als "anders", "abnormaal" en "slecht" (NPO, p. 21). Meer specifiek stelde u dat lesbische relaties binnen de islam verboden zijn en ingaan tegen de ideologie van de gemeenschap (NPO, p. 12, 14). **De door u geschetste, en door de landeninformatie bevestigde, context van homofobie staat in scherp contrast met uw verklaringen omtrent de bewustwording van uw seksuele oriëntatie, de (on)zichtbaarheid en praktische modaliteiten van uw homoseksuele relaties alsook de uiteindelijke onthulling van uw geaardheid.**

Vooreerst legt u oppervlakkige en tegenstrijdige verklaringen af omtrent de bewustwording en persoonlijke aanvaarding van uw homoseksualiteit. U vertelde dat uw aantrekking tot vrouwen ontstond na een aantal seksuele contacten met uw klasgenote A., met wie u een intieme en vaste relatie

had in de graad JSS3, toen u ongeveer 14 jaar oud was. Toen jullie samen thuis studeerden, begon uw klasgenote u plots te kussen en uw borsten aan te raken. U reageerde verbaasd, maar zij vertelde dat ze gevoelens voor u had en dat lesbische seksuele relaties een manier waren om ongewenste zwangerschappen te voorkomen. U aanvaardde haar argumentatie en ging in op haar avances. Enerzijds werd opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent uw voorgeschiedenis met A.. Aanvankelijk verklaarde u dat ze u kuste toen u voor de tweede keer haar huis bezocht (NPO, p. 13). Even later vertelde u dat jullie elkaar al kenden sinds de kindertijd en regelmatig afspraken buiten de schoolmuren (NPO, p. 17). Anderzijds staat het door u geschetste relaas in scherp contrast met de vijandige Sierra Leonese samenleving waarin homoseksualiteit taboe is. **Gezien de homofobie die in uw herkomstland heerst, blijkt het volstrekt onwaarschijnlijk dat A. u plots begon te kussen en vervolgens voorstelde een intieme relatie met haar aan te gaan.** Het is evenmin aannemelijk dat u meteen inging op haar voorstel. U verklaarde immers dat u zich nooit eerder aangetrokken voelde tot vrouwen en dat het uw eerste seksuele ervaring was (NPO, p. 13). In verband met de perceptie van homoseksualiteit in de Sierra Leonese maatschappij, vertelde u dat het als abnormaal en slecht wordt gezien (NPO, p. 21). **Aangezien u zich aanvankelijk niet aangetrokken voelde tot vrouwen en u zich ervan bewust bent dat uw samenleving homoseksuelen verwerpt, lijkt het weinig geloofwaardig dat u, zonder aarzeling, bent bezweken voor de avances van uw klasgenote en vervolgens een lesbische relatie met haar begon.**

Eenzelfde vaststelling wordt gemaakt in verband met de persoonlijke aanvaarding van uw seksuele oriëntatie. Bij de vraag hoe u deze bewustwording ervaarde in een maatschappij die zeer vijandig staat ten opzichte van homoseksualiteit, wees u naar gevoelens van geluk: "ik voel me gelukkig, want binnen onze gemeenschap zijn zoveel meisjes die wel zwanger worden [...]. Die meisjes brachten schaamte aan hun families. Ik dacht: het is een goede zaak om lesbisch te zijn. Ik zou die schaamte niet aan mijn familie moeten geven" (NPO, p. 15). In verband met de mogelijke reactie van uw familie, wees u naar de onzekerheid of uw gezin uw geaardheid zou aanvaarden indien u hen hierover zou inlichten. Omtrent de mogelijke verzoening tussen uw homoseksuele oriëntatie en uw islamitisch geloof, vreesde u aanvankelijk dat God u niet zou aanvaarden, maar beseftte u uiteindelijk dat er zoveel lesbiennes bestaan en u uzelf dan maar moest accepteren. U wees ook nogmaals op het feit dat u uzelf beschermd voelde omdat u geen risico liep op een voorhuwelijkse zwangerschap (NPO, p. 16). Uw vlotte acceptatie van uzelf als lesbische vrouw in een land dat homoseksualiteit verwerpt, is enorm opmerkelijk en bevreedend. Deze nonchalante en open houding ten aanzien van een geaardheid die taboe is in uw sociaalmaatschappelijk milieu, blijkt ook uit uw reactie op de coming-out van A.. U vertelde dat het niet aan u is om haar gevoelens te beoordelen. Vervolgens vroeg u haar waarom ze lesbisch was: "ze gaf me aan dat ze niet zwanger wou worden" (NPO, p. 18). **Het gemak waarmee u de ontdekking van uw homoseksualiteit lijkt te hebben ervaren, terwijl u opgevoed was in een strikt moslimmilieu waar homoseksualiteit onvoorstelbaar is en een schande voor de hele familie betekent, roept vragen op en trekt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in twijfel.** Daarenboven maakte u opvallend vaak het verband tussen uw lesbische seksuele relatie en het onbestaand risico op een voorhuwelijkse zwangerschap: "dat was eigenlijk een manier om dat te vermijden, om niet zwanger te worden" (NPO, p. 14). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de discrepantie tussen de homofobie in Sierra Leone enerzijds en uw probleemloze aanvaarding van uw eigen homoseksualiteit anderzijds. U antwoordde dat een voorhuwelijkse zwangerschap uw familie zou beschamen: "door lesbienne te worden, kan ik de wens van mijn moeder realiseren. Dan ga ik geen schaamte op de familie brengen. Dan zou mijn moeder tevreden zijn met het feit dat ik niet zwanger was geraakt" (NPO, p. 23). De hoop om uw familie trots te maken met uw homoseksualiteit, staat haaks op uw omschrijving van uw gezin als een typische strenge moslimfamilie. Het geheel van oppervlakkige en inconsistente verklaringen ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beschreven bewustwording en acceptatie van uw geaardheid. Deze vaststelling ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw vermeende seksuele oriëntatie.

Uw getuigenissen omtrent uw lesbische relaties en partners zijn, ten tweede, oppervlakkig en summier. Zo bleek u geenszins in staat uw relaties in de tijd te situeren. U vertelde dat u in de graad JSS3 een intieme verbintenis aanging met uw klasgenote A.. Wanneer werd gevraagd hoe lang deze verbintenis ongeveer standhield, gaf u aan dat het niet lang geduurd had. Wanneer werd gevraagd om een meer concrete schatting van uw relatieduur te geven, gaf u aan daartoe niet in staat te zijn. Wanneer nogmaals werd aangedrongen en werd benadrukt dat het niet duidelijk is of uw relatie een week, een maand of een jaar duurde, ontweek u de vraag en herhaalde u dat uw relatie verwaterde toen u van school veranderde (NPO, p. 17). Aldus verkeert het Commissariaat-generaal nog in het ongewisse over de duurtijd van uw eerste lesbische relatie, die toch cruciaal was in de bewustwording van uw seksuele oriëntatie. Uw beschrijving van uw tweede, en huidige, homoseksuele relatie is evenmin consistent. De aanvang van uw relatie met uw klasgenote J. situeerde u in de graad JSS3. U gaf vervolgens aan dat

jullie ongeveer een jaar samen zijn (NPO, p. 19). Doch werd eerder opgemerkt dat u na uw graad JSS3 nog de graden SSS1, SSS2 én SSS3 doorliep alvorens uw land te verlaten in maart 2021. Aldus is het geenszins duidelijk of u zich in een relatie bevindt van één jaar, volgens uw verklaringen, of van drie jaar, volgens de vaststellingen gemaakt tijdens het persoonlijk onderhoud. **Daarenboven bleef u zeer summier en vaag toen u werd bevraagd over de invulling van uw relatie met J. en jullie gemeenschappelijk leven.** U gaf aan dat jullie elkaar regelmatig thuis bezochten, maar dat u vooral naar haar huis ging. Als jullie niet binnenshuis waren, gingen jullie "samen uit, om drank en eten te kopen" (NPO, p. 19). Hierbij maakte u geen enkele melding van een specifieke activiteit die u samen met uw vriendin had beleefd, maar slechts een aantal algemene gebeurtenissen, zonder dat het bestaan van belangrijke gedeelde momenten hieruit kan worden afgeleid. Aangezien u uzelf in een langdurige relatie bevindt, van één of drie jaar, kan toch verwacht worden dat u op een spontane, oprechte en overtuigende manier een veelheid aan markante anekdotes of herinneringen uit uw gezamenlijk leven en liefdesrelatie had moeten kunnen oproepen, waartoe u geenszins in staat bleek.

Uw beschrijving van de twee vrouwen waarmee u een romantische relatie had of hebt, is evenmin doorleefd noch gedetailleerd. Zo weet u niet hoe en wanneer uw eerste partner, A., haar homoseksualiteit heeft ontdekt (NPO, p. 17). Gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van haar seksuele oriëntatie, a fortiori wanneer deze als afwijkend wordt beschouwd en door de omringende maatschappij sterk wordt afgekeurd, is het niet aannemelijk dat u hierover nooit met elkaar hebt gepraat. Het is niet geloofwaardig dat u nooit enige interesse hebt getoond voor de wijze waarop uw eerste partner haar homoseksualiteit had ontdekt, een moment dat in haar leven toch een bijzonder belangrijke rol speelt. Wanneer werd gevraagd om uitgebreid te vertellen over A., verwees u louter naar uiterlijke kenmerken: "het is een mooi meisje, ze was ook lang en slank, ze had een mooi gezicht, ik was verliefd op haar" (NPO, p. 17). Opmerkelijk genoeg vertelde u aanvankelijk niets over haar persoonlijkheid, waarop u toch verliefd was geworden. Wanneer u om meer informatie werd verzocht, kon u nog vertellen dat ze "heel joviaal" is en dat jullie samen konden lachen (NPO, p. 18). **Van een meisje waarmee u sinds uw kindertijd bevriend was, die cruciaal was in de bewustwording van uw seksualiteit en waarvoor u gevoelens had, kan toch verwacht worden dat u haar op meer gedetailleerde en doorleefde wijze kan omschrijven.** Tot zover kon u uw eerste liefde, die u reeds jarenlang kende, slechts karakteriseren als knap en joviaal. Dergelijke gebrekkige beschrijvingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw eerste lesbische relatie en, als gevolg, van uw lesbische geaardheid. In verband met J. wordt vastgesteld dat jullie minstens een jaar een liefdesrelatie hebben en elkaar bijna dagelijks ontmoetten. Er kan dus redelijkerwijs worden verwacht dat u consistente en gedetailleerde informatie over uw partner kan voorzien. Doch werd opnieuw vastgesteld dat u niet weet hoe uw vriendin haar homoseksualiteit heeft ontdekt. U kon slechts vertellen dat ze zich steeds liefdevol had opgesteld naar u toe (NPO, p. 19). Wederom is het onlogisch dat u geheel onwetend bent over de wijze waarop uw partner zich bewust werd van haar homoseksualiteit en de problemen waarmee zij in Sierra Leone werd geconfronteerd, vooral omdat het een land betreft waar homofobie sterk aanwezig is. Wanneer u werd gevraagd om uw vriendin te beschrijven, kon u dit louter in uiterlijke termen. Er werd vervolgens gepeild naar haar goede en slechte eigenschappen. U identificeerde J. als grappig, spontaan, respectvol en jaloers (NPO, p. 18). In verband met haar familiale achtergrond, kende u noch de namen noch de beroepen van haar rijke ouders. U kon slechts aanstippen dat ze in het buitenland wonen. Wanneer werd gevraagd waar precies, moest u het antwoord schuldig blijven: "ik denk Amerika, maar ik weet het niet" (NPO, p. 19-20). Niettegenstaande het feit dat uw kennis van J. minder beperkt is dan uw kennis van A., zijn uw getuigenissen geenszins voldoende concreet, doorleefd of gedetailleerd. **Uw summiere, oppervlakkige en inconsistente beschrijvingen van de twee vrouwen waarmee u een liefdesrelatie deelt of deelde, ondergraven op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de door u beweerde homoseksuele relaties.** Hierdoor komt de kern van uw asielrelaas op losse schroeven te staan.

Uw gehele relaas getuigt, ten derde, van een naïeve, roekeloze en onbedachtzame houding die niet te rijmen valt met uw vermeend profiel van lesbische vrouw die opgroeide binnen een strenge moslimfamilie in een homofob land. Homoseksuele Sierra Leoners moeten immers een zekere alertheid en voorzichtigheid voor de dag brengen teneinde hun persoonlijke veiligheid te verzekeren. De praktische modaliteiten van uw homoseksuele relaties waren echter enorm risicovol.

Zo is het opmerkelijk dat u en A. seksuele betrekkingen hadden in haar huis, waar ze met haar gezin woonde. Op de vraag of u niet bang was dat iemand u zou betrappen, antwoordde u "meestal was er niemand thuis" en "we deden de [slaapkamer]deur op slot" (NPO, p. 18). Uw seksuele relaties met J. vonden eveneens plaats in haar gezinswoning. U vertelde hoe u zou wachten tot haar tante vertrok en vervolgens haar neef zou afleiden met een gsm, film of spelletje (NPO, p. 19-20). Het gebrek aan ongerustheid en uitgebreide voorzorgsmaatregelen om niet betrappt te worden, lijkt weinig aannemelijk. Ook de gebeurtenis waaruit uw terugkeervrees voortvloeit, namelijk de ontdekking van uw relatie met J.

door uw schoolomgeving en familie, kan niet als geloofwaardig worden beschouwd. Toen u in de graad SSS3 door een leerkracht werd betrap, waren u en uw vriendin op school in een leeg klaslokaal aan het kussen. Dit gedrag komt niet overeen met de houding van een persoon die vervolging vreest omwille van haar seksuele oriëntatie. Gewezen op het risico dat u hiermee liep, antwoordde u simpelweg: "het was na 15 uur, dan is de school gedaan, iedereen ging naar huis. Er was niemand meer te zien. We dachten dat het veilig was" (NPO, p. 20). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u nogmaals geconfronteerd met uw ongeloofwaardig risicovol gedrag en om een verklaring verzocht. U kon slechts herhalen dat u dacht dat er niemand meer aanwezig was op school en aanstippen dat u in het klaslokaal niet even intiem was als in de slaapkamer (NPO, p. 22-23). Het feit dat u uw leven heeft geriskeerd omdat u dacht dat zowel de studenten als leerkrachten vertrokken waren, is geen overtuigende verklaring. Nogmaals, uw gedrag stemt niet overeen met dat van een persoon die verklaart vervolging te vrezen omwille van haar seksuele oriëntatie.

De merkwaardige reacties van zowel uzelf als uw omgeving, tot slot, ondermijnen fundamenteel de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. U en J. werden naar het bureau van de directrice geroepen en "ze stelde de vraag of we lesbisch zijn, waarop we 'ja' antwoordden" (NPO, p. 14). Wanneer uw moeder toekwam, hebt u haar uitgelegd dat u lesbisch bent. Het is opmerkelijk hoe noch u noch J. jullie relatie of gevoelens voor elkaar probeerden te verbergen. U had er schijnbaar geen problemen mee uw seksuele oriëntatie toe te geven, terwijl u uw gezin meermaals identificeerde als "een typische moslimfamilie" (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5 & p. 11) en uw vader als een "pure moslim" (NPO, p. 21). Omwille van hun gelovigheid en strenge houding vreesde u dat uw geaardheid "onaanvaardbaar" zou zijn voor hen (NPO, p. 11). U gaf dan ook aan altijd angst te hebben gehad van uw ouders (NPO, p. 15). Uw eigen omschrijving van uw gezin contrasteert scherp met de luchtige wijze waarop u uw geaardheid meteen toegaf. Het is eveneens bevreemdend dat zowel uw moeder als uw schooldirectrice het nieuws meteen openbaar maakten. Diezelfde avond werd uw ganse gezin ingelicht door uw moeder. Evenzeer maakte de directrice de volgende schooldag een publiekelijk schouwspel van uw geaardheid door u aan alle leerlingen te presenteren als lesbische vrouw (NPO, p. 14). In een samenleving waar homoseksualiteit taboe is, berokkent uw geaardheid immers schade aan het imago van uw familie en uw school. Het is opmerkelijk dat noch uw moeder noch de directrice hun reputatie probeerden te beschermen door discreter om te springen met de ontdekking van uw seksuele oriëntatie. Wanneer werd gevraagd hoe uw brede school- en buurtomgeving reageerde op de onthulling van uw geaardheid, antwoordde u: "ik voelde me gediscrimineerd, ik voelde me ongelukkig, ik had geen vrede. Er werd over mij geroddeld" (NPO, p. 22). Wanneer u werd verzocht om deze oppervlakkige beschrijving te concretiseren, gaf u aan dat u werd uitgelachen en dat er over u werd geroddeld. Wanneer nogmaals werd gepeild naar concrete voorvallen, verwees u naar de reactie van uw buur, die u zei: "K., we hadden nooit verwacht dat je zo iemand bent. Je bent lesbisch, maar je bent een mooie vrouw met een mooi lichaam en een mooie kleur. Alles aan je is mooi" (ibidem). Deze lichte, en zelfs lovende, reacties van uw omgeving zijn geenszins aannemelijk binnen de intolerante Sierra Leonese samenleving die alle vormen van homoseksualiteit resoluut verwerpt. Daarenboven zijn uw verklaringen omtrent de door u ondergane discriminatie allesbehalve doorleefd en gedetailleerd. De beschrijving van uw ervaringen is danig oppervlakkig en vaag dat ze wederom afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw lesbische geaardheid.

Zodoende moet besloten worden dat u uw homoseksuele oriëntatie niet aannemelijk kon maken door middel van coherente, consistente, doorleefde en gedetailleerde getuigenissen. Uw verdere verklaringen omtrent uw gedwongen huwelijk en verkrachtingspoging zijn daarom redundant. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw seksuele oriëntatie. Aldus kan evenmin geloof worden gehecht aan de gebeurtenissen die hier rechtstreeks uit voortvloeiden.

Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u gewezen op het ongeloofwaardig karakter van uw vermeende geaardheid en beweerde vervolgingsfeiten. U werd verzocht duiding te geven bij de meest pertinente inconsistenties. U kon slechts uw eerdere verklaringen herhalen (NPO, p. 22-23). Desondanks het feit dat het Commissariaat-generaal u uitgebreid de kans heeft geboden om klaarheid te scheppen over uw werkelijk vluchtmotief, bleef u ook na confrontatie nog volharden in uw verklaringen, dit in weerwil met de medewerkingsplicht die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over de werkelijke omstandigheden waarin en werkelijke redenen waarom u Sierra Leone verlaten heeft.

U hebt niet aannemelijk weten maken dat u een persoonlijke vrees heeft voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Er is eveneens geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Verzoekster stelt het niet eens te zijn met de beoordeling in de bestreden beslissing en geeft aan in het verzoekschrift een correcte uiteenzetting te geven van de feiten die haar aanbelangen:

"8. Aangezien het CGVS in haar beslissing aangeeft dat homoseksuele betrekkingen taboe zijn en geenszins worden geaccepteerd in Sierra Leone. [...]

Dat het CGVS stelt dat verzoekster in haar getuigenis deze vijandige maatschappelijke houding geenszins tegenspreekt;

Dat het CGVS dan vervolgens concludeert [...]

9. Aangezien het Commissariaat verkeerdelijk stelde dat verzoekster er niet in slaagde haar homoseksualiteit aannemelijk te maken voor het CGVS

Dat het niet evident is om iemands seksuele oriëntatie objectief te bewijzen. Het CGVS verwacht dat verzoekster overtuigend is m.b.t. haar ervaringen en haar parcours in verband met haar seksuele oriëntatie.

Dat verzoekster vooreerst wenst op te merken dat het gevoelig ligt hierover openlijk te praten, gelet op haar voortdurende vrees om hiervoor uit te komen n.a.v. de negatieve culturele morele opvatting in Sierra Leone m.b.t. homoseksualiteit;

Dat verzoekster dit ook aangaf tijdens haar getuigenis: 'VZ lacht, ik voel me beschaamd om het uit te leggen ' (verhoor p. 13). Dat dit een reden kan zijn waarom verzoekster op bepaalde momenten 'te oppervlakkige antwoorden' gaf, zoals het CGVS het omschrijft.

Dat verzoekster zo goed als ze kon haar belevenissen omtrent haar homoseksualiteit heeft proberen duidelijk te maken aan het CGVS;

Dat het bijzonder pijnlijk is dat het CGVS hier geen geloof aan hechtte

10. Aangezien het CGVS ten eerste stelt dat verzoekster "oppervlakkige en tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de **bewustwording en persoonlijke aanvaarding van haar homoseksualiteit".**

Dat verzoekster rond haar 14° een relatie begon met een vriendin bij haar op school.

Verzoekster studeerde samen met een klasgenote, A., bij haar thuis, waarop A. verzoekster plots kuste. Verzoekster ging in op haar avances, en startte een relatie met haar.

Dat het CGVS het opmerkelijk vindt dat een meisje van rond de 14 jaar plots een vriendin van haar zou kussen, gelet op de homofobie die er heerst in Sierra Leone. Dat zij het evenmin aannemelijk vinden dat verzoekster hier zo snel zou op ingaan, gezien zij verklaarde voordien nooit enige aantrekking voelde tot vrouwen.

Dat het CGVS vergeet op moment dat verzoekster zich begon te realiseren dat zij zich misschien wel tot vrouwen aangetrokken voelde, zij amper 14 jaar was. Dat dit de leeftijd is waarop jongeren hun seksualiteit ontdekken. Beide meisjes waren vriendinnen en vertrouwde elkaar. Gelet op het leeftijd is het wel degelijk geloofwaardig dat zij hun gevoelens aan elkaar toevertrouwde, ondanks de taboe die heerst rond homoseksualiteit, en dat zij hun seksualiteit aan het ontdekken waren.

11. Aangezien het CGVS zich vervolgens vragen stelt bij de persoonlijke aanvaarding van verzoekster van haar seksuele oriëntatie

Het Commissariaat vergeet blijkbaar dat ieder zijn seksualiteit op zijn eigen manier beleeft.

Dat het CGVS daarnaast stelt dat verzoekster oppervlakkige en summiere getuigenissen aflegde omtrent haar lesbische relaties en partners;

Dat dit mede beïnvloed kan zijn door het feit dat verzoekster zich ongemakkelijk voelt over deze onderwerpen te praten. In Sierra Leone kon zij nooit openlijk over haar gevoelens praten, daar dit als taboe werd aanzien. Verzoekster gaf ook verschillende malen in haar getuigenis aan dat zij zich schaamde om hier openlijk over te praten. Het CGVS dient hierbij ook rekening te houden met de jonge leeftijd van verzoekster (geboren in 2003).

12. Tot slot is het CGVS van mening dat het hele relaas van verzoekster getuigt van een "naïeve, roekeloze en onbedachtzame houding die niet te rijmen valt met een vermeend profiel van lesbische vrouw die opgroeide binnen een strenge moslimfamilie in een homofob land;

Dat verzoekster nochtans duidelijk heeft gezegd dat haar homoseksualiteit zich in Sierra Leone louter manifesteerde op geheime wijze, zijnde in haar kamer met de deur op slot, bij haar vriendin thuis, plaatsen waar haar geaardheid (meer) verborgen kan blijven omdat ze te veel schrik had hiermee in het echte leven naar buiten te komen;

Dat zij aldus wel degelijk probeerde haar relaties met vrouwen geheim te houden;

Dat op moment dat zij betrap werd in het klaslokaal, zij dachten dat ze de enige in het gebouw waren, daar de lessen al geruime tijd gedaan waren;

Dat verzoekster en haar toenmalige vriendin uiteraard niet wilden dat hun relatie openbaar werd gemaakt, zij hebben zich nooit roekeloos gedragen. Het CGVS blijft vergeten dat verzoekster op moment van deze feiten minderjarig was. Dat jongeren er soms niet te goed bijilstaan welke gevolgen bepaalde daden kunnen hebben.

Verzoekster wenst te benadrukken dat zij steeds alle voorzorgsmaatregelen nam om haar relaties met vrouwen geheim te houden. Zij is steeds alert en voorzichtig geweest.

Dat haar verklaring wel degelijk overeenstemmen met de werkelijkheid.

13. Concluderend kan worden gesteld dat verzoekster verklaard dat zij haar geaardheid in Sierra Leone verborgen beleefde, omdat zij teveel angst had hiermee naar buiten te komen, gelet op de vijandige houding tegenover de LGBTQI-gemeenschap die er heerst in Sierra Leone. Op een bepaald moment is haar lesbische geaardheid, tegen haar wil, toch naar buiten gekomen, en heeft zij daar de negatieve gevolgen reeds van moeten dragen: voortdurende beledigingen en bedreigingen. In Sierra Leone is zij al reeds verschillende malen met de dood bedreigd wegens haar geaardheid.

Dat het CGVS in haar beslissing zelf aangeeft hoe gevaarlijk de situatie is in Sierra Leone voor de LGBTQI-gemeenschap, waartoe verzoekster behoort.

Gelet op deze feiten dient de beslissing van het CGVS van 8/06/2021 vernietigd te worden, minstens dienen de verklaringen van verzoekster over haar geaardheid verder (opnieuw) onderzocht te worden door de Commissaris-Generaal."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoekster voert aan dat zij lesbisch geaard is en verwijst naar de vijandige houding tegenover de LGBTI-gemeenschap in Sierra Leone.

Verzoekster kan worden bijgetreden waar zij in het verzoekschrift aanhaalt dat het niet evident is om iemands seksuele geaardheid te bewijzen.

Een verzoekster om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van haar seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoekster dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoekster om vooral aan de hand van haar verklaringen haar gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Zij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat zij innerlijk denkt of voelt. Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoekster ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met haar verklaringen haar gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de – op vraag van verzoekster vrouwelijke (cf. Vragenlijst CGVS, p. 6) – *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde lesbische geaardheid in de context van de Sierra Leoneanse samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoekster haar seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoekster, die afkomstig is uit een land waar men LGBTI niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin zij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze zij daaraan invulling wil en kan geven.

5. Blijkens de uitgebreide vaststellingen in de bestreden beslissing kan geen geloof gehecht worden aan verzoeksters beweerde lesbische geaardheid. De motiveringen in de bestreden beslissing luiden als volgt:

- de door verzoekster geschetste, en door de landeninformatie bevestigde, context van homofobie in Sierra Leone staat in scherp contrast met verzoeksters verklaringen omtrent de bewustwording van haar seksuele geaardheid, de (on)zichtbaarheid en praktische modaliteiten van verzoeksters homoseksuele geaardheid en de onthulling van haar geaardheid;
- verzoekster legt oppervlakkige en tegenstrijdige verklaringen af omtrent de bewustwording en persoonlijke aanvaarding van haar seksualiteit;
- verzoeksters getuigenissen omtrent haar lesbische relaties en partners zijn oppervlakkig en summier;
- verzoeksters gehele relaas getuigt van een naïeve, roekeloze en onbedachtzame houding die niet te rijmen valt met haar vermeend profiel van lesbische vrouw die opgroeide in een strenge moslimfamilie in een homofoob land;
- de merkwaardige reacties van zowel verzoekster als haar omgeving ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoeksters vluchtrelaas.

Uit het administratief dossier blijkt dat de omstandige motivering van verweerder inzake de voorgehouden ongeloofwaardige seksuele geaardheid steun vindt in het administratief dossier. Deze motivering heeft betrekking op de kern van het asielrelaas en is pertinent en correct.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift het niet eens te zijn met de conclusie van verweerder, maar komt in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in haar seksuele geaardheid, het herhalen en verduidelijken van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van persoonlijke vergoelijkungen zoals haar jonge leeftijd en gevoel van schaamte en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

6. Verzoekster merkt in het verzoekschrift op dat het voor haar gevoelig ligt om openlijk te praten over haar seksuele geaardheid, gezien de negatieve culturele-morele opvatting in Sierra Leone aangaande homoseksualiteit. Ze wijt haar oppervlakkige antwoorden aan een gevoel van schaamte en benadrukt dat ze haar belevenissen omtrent haar homoseksualiteit zo goed als ze kon heeft proberen duiden.

Hoewel verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat ze zich beschaamd voelde, dient dit te worden gezien in de context van haar antwoord op de vraag *"Kan u me wat meer vertellen over de ontdekking van uw geaardheid? In welke omstandigheden hebt u ontdekt dat u aangetrokken bent tot vrouwen?"* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13), waarop ze de ontdekking van haar seksuele geaardheid koppelde aan het hebben van seksuele betrekkingen (*"Het is in feite bij mij begonnen toen ik naar een meisjesschool begon te gaan; Er waren enkel meisjes en geen jongens daar. Ik zag altijd meisjes graag. In de zin van: ik was eigenlijk aangetrokken tot de meisjes en wou dichtbij hen zijn. Van de vriendin van toen. Zij heeft mij één keer apart genomen, ik wist het in het begin niet. Deze vriendin, ik ging studeren bij haar thuis. De tweede keer dat ik er was, in haar slaapkamer, begon ze me aan te raken, ze raakte mijn borsten aan en kuste mij. Het was voor mij de eerste keer. Ik was een beetje verbaasd. Ik vroeg haar waarom ze dat deed, ze zei: "ja, omwille van het feit dat ik je graag zie en uw vriendin wil worden". VZ lacht Ik voel me beschaamd om het uit te leggen. Het is zo dat ze me begon aan te raken, overal te kussen, met mij te spelen. Ik vroeg haar waarom ze dat deed. Waarom met een meisje? "Ik wil graag niet zwanger worden", zei ze. Ze zei me vooral: "ik ben lesbisch". Ze wou niets weten van andere jongens, gewoon op straat enzo. Door bevriend te zijn met een meisje gaat niemand het merken. Ze gaan denken dat we gewone vriendinnen zijn. Niemand zou te weten komen dat ze lesbisch is. [...]"*) (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13).

Verzoeksters verwijzingen naar een gevoel van schaamte kan geen verklaring bieden voor haar oppervlakkige, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aangaande de beleving en ervaringen bij de bewustwording en ontdekking van haar seksuele geaardheid, alsook aangaande haar voorgehouden relaties, haar houding ten opzichte van haar omgeving en die van de omgeving ten opzichte van haar, waaruit de ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden lesbische geaardheid kan worden afgeleid.

7. Verder kan verzoeksters jonge leeftijd haar onaannemelijke verklaringen aangaande de bewustwording van haar geaardheid, alsook aangaande haar lesbische relaties, niet verschonen.

Immers kan niet worden aangenomen dat A. verzoekster zomaar zou kussen zonder zich eerst te vergewissen van verzoeksters standpunt ten aanzien van homoseksualiteit, te meer gezien de homofobe Sierra Leone context waarin A. en verzoekster leefden. Evenmin is aannemelijk dat verzoekster, die zich aanvankelijk niet aangetrokken voelde tot vrouwen, er zich van bewust was dat haar samenleving homoseksuelen verwerpt en daarenboven opgroeide in een strenge moslimfamilie, meteen inging op het op de kus volgend voorstel van A. om een intieme relatie met haar aan te gaan. Dergelijk onbehoedzaam gedrag van zowel A. als verzoekster is geenszins doorleefd en valt, zelfs op hun jonge leeftijd, niet te rijmen met de realiteit van de homofobe samenleving waarin ze opgroeiden.

Ook de vaststelling dat verzoekster niet (eenduidig) kan aangeven hoe lang haar respectievelijke relaties met A. en J. geduurd hebben, slechts vage verklaringen aflegt over de activiteiten die ze met J. deed, zich beperkt tot oppervlakkige omschrijvingen van A. en J. en noch van A. noch van J. kan vertellen op welke wijze zij bewust worden van hun geaardheid, ondermijnt de waarachtigheid van deze beweerde homoseksuele relaties. Ook van een jong persoon kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij over dergelijke zaken inzake de ontwikkeling van de persoonlijkheid zou kunnen vertellen.

8. Daar waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat ze steeds alert en voorzichtig is geweest en haar relaties met vrouwen geheim probeerde te houden, gaat ze voorbij aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeksters houding naïef, roekeloos en onbedachtzaam was, wat niet te rijmen valt met haar vermeend profiel van lesbische vrouw die opgroeide in een strenge moslimfamilie in een homofob land.

Immers, verzoekster had seksuele betrekkingen met zowel A. als J. in hun respectievelijke gezinswoningen en ging samen met J. na schooltijd kussen in een leeg klaslokaal, zonder zich ongerust te maken of uitgebreide voorzorgsmaatregelen te nemen om niet betrappt te worden. Hoewel verzoekster meent dat ze voorzichtig was, kan dit niet blijken uit haar verklaringen.

Gelet op het voorgaande biedt verzoekster geen dienstig verweer tegen de terechte en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de beleving en ervaringen bij de bewustwording en ontdekking van haar seksuele geaardheid.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS